

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμορῆ τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικόν Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν . . φρ. χρυσᾶ 8

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς
{ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ * καὶ παρὰ
τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπερ καὶ Μπέκ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὅδος Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 40 — 42. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ γυνὴ ἐν τῷ μέλλοντι. — Ἡ γυνὴ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Τραγωδίᾳ (ὕπὸ κ. Σαπφύου Λεοντιάδος). — Κάρμε, Σύλβα (ὕπὸ κ. Μαρίας Α. Μαυρογορδάτου). — Πίς ἢ ἀξία τῶν δακρύων τῆς γυναικός. — Κῶνον ἐν τῷ βελούδῳ (ὕπὸ κ. Ζαχαρούλας Λαμνῆ). — Ἑβραϊκοὶ Γάμοι ἐν Τύνηδι (ὕπὸ κ. Μαρίας Ἡλιοπούλου). — Γυναικεῖος κόσμος. — Ποικίλα ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ. — Ἀλληλογραφία — Συμβουλή — Συνταγή. — Γνωστοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

Ἡ ΓΥΝΗ ΕΝ Τῷ ΜΕΛΛΟΝΤΙ

Ἐθνη καὶ λαοὶ διέρχονται ἀναντιρρήτως κρίσιν κοινωνικῆν, ἥτις ὁσημέρην ὀξυνομένη, δρομικῶς δὲ βεβήουσα φέρει ἀναποφεύκτως εἰς τὸ μοιραῖον ἐκεῖνο τέλος, ὅπερ πᾶσαι καὶ πάντες ἐνοοῦμεν, οὐδεὶς ὅμως θέλει νὰ ἀνομολογήσῃ.

Ἐν καὶ μόνον ὑπάρχει πρόσκομμα εἰς τὸν ὀρμητικὸν τοῦτον χεῖμαρρον τῆς κοινωνικῆς καταπτώσεως: ἡ κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον ἀναγεννωμένη γυνή. Ἡ γυνὴ ἢ μέχρι τῆς χθὲς ἀσθενῆς καὶ δειλῆ, ἢ ἐν τῷ σκότει τῆς ἀμυθείας πλανωμένη, ἢ ἀγνοοῦσα τὸν ἐν τῇ ἀνθρωπότητι ὑψηλὸν αὐτῆς προορισμὸν, ἢ γυνὴ αὕτη ὁσημέρην ἀναπτυσσόμενη καὶ κατανοοῦσα τὰ ὕψιστα καθήκοντα, ἅτινα ὁ Πλάστης ἀνέθηκεν αὐτῇ, θέλει ἐξεγερθῆ κατὰ τοῦ ἀπειλοῦντος τὸν ἠθικὸν ἰτῶν κοινωνικῶν θάνατον ὕλισμου, θέλει προβάλλει πρὸ τοῦ πανωλετήρος τούτου Πρωτέως στήθος ὀπλισμένον ὑπὸ αἰσθημάτων εὐγενῶν καὶ φιλανθρώπων, καὶ θέλει καταπραῦνει διὰ τῆς γλυκύτητος καὶ συμπαιθείας τὰ ἰδιωτελῆ καὶ ἀπληστὰ πάθη τῶν ἰσχυρῶν. Θέλει αὕτη ἢ ἀσθενῆς καὶ λεπτοφυῆς διακόψει τὸν ὀρμητικὸν τοῦ ἐγωῖσμου καὶ τῆς ἰδιοτελείας χεῖμαρρον. Θέλει ἀποτελέσει μετὰ τοῦ δι' αὐτῆς ἐξαγνισθέντος ἀνδρὸς τὰς δύο πτέρυγας τῆς ψυχῆς τῆς ἀνθρωπότητος τεινούσης πρὸς τὸ ἰδεῶδες ἐκεῖνο πρὸς ὃ αὕτη ὀφείλει νὰ ἀτενίσῃ. Ἐν τῇ φυσικῇ αὐτῆς ἀδυναμίᾳ θέλει ἀντλήσει δύναμιν, ὡς ἐν τῇ πνευματικῇ αὐτῆς ἰσχύει θέλει ἀντλήσει φῶς, ἵνα οἱ ὑπὸ τοῦ ἐγωῖσμου ἀποτυφλούμενοι ἴδωσι καὶ συγχατηθῶσι πρὸ τοῦ βαρβάρου.

Ἡ γυνὴ εἶναι ἢ ὀπισθοφυλακὴ, ἢ ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἀπειρῳ αὐτοῦ προνοίᾳ ἀφῆκε μέχρι πρὸ ὀλίγου εἶτι ἀδρανοῦσαν καὶ πα-

ρηγκωνισμένην, ἵνα ἐν τῇ παρακμῇ τῶν κοινωνικῶν ἐξαγάγῃ αὐτὴν τῆς ἀφανείας καὶ τοῦ σκότους καὶ δι' αὐτῆς προλάβῃ τὸν ἐντελῆ τῆς ἀνθρωπότητος ὄλεθρον.

Αὕτη ἐνῶ τὰ πάντα περὶ αὐτὴν στροβιλιζοῦνται μετ' ἀσυγκρατήτου ὀρμῆς ἐν ἀτμοσφαίρᾳ μεμολυσμένη θέλει ἐξεγερθῆ ἀναφρονόουσα: Εἶμαι ἢ οἰκογένεια, εἶμαι ἢ μήτηρ· ἔχω, διὰ τῶν τέκνων σας, τὸ μέλλον ἐν ταῖς χερσὶ μου καὶ δὲν θὰ ἀρήσω νὰ θυσιασθῇ τοῦτο ἐν τῇ παραλόγῳ ὀρμῇ τοῦ καταστρεπτικοῦ δρόμου σας.

Ἐπάρχουσιν οἱ τὸ κακὸν ὡς πρόγραμμα τοῦ βίου αὐτῶν ἀναγράφοντες, οἱ ὀπισθεν αὐτοῦ ὀχυροῦμενοι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κοπτόμενοι, οἵτινες μέχρι τοῦ γελοίου ἀφικνοῦνται ἐν τῷ πολέμῳ, ὃν κατὰ τῆς προόδου τῆς γυναικός ἀναλαμβάνουσι, ἀγνοοῦντες, ὅτι καθ' ἑαυτῶν τὰ βέλη.

Τοῦτο εὐτυχῶς οὐδὲν πρόσκομμα φέρει εἰς τὸ προοδευτικὸν τοῦ αἰῶνος ἡμῶν ἔργον, ἐὰν μὴ ὑπεκκαίῃ τὸν ζῆλον ἐκεῖνων, οἵτινες μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς καὶ πραγματικῆς προόδου τοῦ γυναικεῖου φύλου.

Ἐν Ἑλλάδι ὁ γυναικεῖος κόσμος ἤρξατο ἀπὸ τινος συνταρασσόμενος, ἀκολουθῶν κατὰ φυσικὸν λόγον τὸ παράδειγμα τῶν ἀπανταχοῦ ὁμοφύλων. Πολλοὶ τῆς πόλεως ἡμῶν Κυρίαὶ ἤρξαντο μετ' ἀληθοῦς ζήλου μεριμνῶσαι περὶ τῆς καταστάσεως ἡμῶν, ἐπιδιώκουσαι δὲ καὶ μελετῶσαι τὴν ἐξεύρεσιν καταλλήλου τρόπου, ὅπως καὶ παρ' ἡμῖν ἢ δράσις τῆς γυναικός συστηματικῶς ἐπιτελούμενη, ἀποτελέσῃ φραγμὸν τινὰ εἰς τὴν ὁσημέρην ἐπιτεινομένην ἠθικὴν κατάπτωσιν.

Θὰ τύχῃσι δὲ αὗται ἀναντιρρήτως θερμῆς ὑποστηρίξεως ὑπὸ πάντων τῶν ποθούντων τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς κοινωνικῆς ἐκτροχιάσεως, ἀφινόντων εἰς τοὺς ὀλίγους μοχθηροὺς καὶ κακοζήλους τὸ ἄχαρι καὶ παρατετολμημένον ἔργον τῆς καταπολεμήσεως παντὸς καλοῦ, τῶν ἐν ταῖς ὕβρεσι καὶ κηληλικαῖς βωμολοχίαις ἀντλούντων δύναμιν καὶ σθένος, τῶν συστηματικῶς καὶ ἐν εἴδει ρεκλάμας μετερχομένων τὴν λιβελλογραφίαν.

Μετ' ἀληθοῦς δὲ ὑπερηφανείας θέλομεν ἀναγράψαι ἐν λίαν προσεχεῖ μέλλοντι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν σκέψεων καὶ μελετῶν

των ευγενών τούτων και λογίων της πόλεως ήμων δεσποινών, προς ως μετά θάρρους θέλουσιν απενίξει τόσαι χιλιάδας Έλληνίδων, προς ως τόσαι άτυχεές και έγκαταλειμμένοι άναθέτουσιν από τούδε τας περι του μέλλοντος των θυγατέρων αυτών ελπίδας των.

Ριζική επιδιωχθήσεται μεταρρύθμισις, εν η δέν θέλει βεβαίως λησμονηθη ούτε η άμαθής και δίκην κτήνους ζωσα Έλληνίς χωρική, ούτε η όρφανή εργάτις, ούτε η έγκαταλειμμένη διδάσκαλος. Χείρες στιβαράι θέλουσιν αναλάβει άγωνα ευγενή, ού η έκθασις στεφθήσεται άναμφιβόλως υπό πλήρους επιτυχίας. Τόν άγωνα τούτον όφείλει να συνδράμη σύμπας ο γυναικείος Έλληνικός κόσμος, έχων ύπ' όψει ότι υπέρ των ίερωτέρων και άγιωτέρων πρόκειται.

Η ΓΥΝΗ

ΕΝ ΤΗ ΑΡΧΑΙΑΙ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ

(Συνέχεια ίδε προηγούμενον φύλλον).

Και εκ των δύο δε γονέων η προς τον πατέρα άγάπη ισχυροτέρα και δραστικωτέρα φαίνεται της προς την μητέρα. Και την Αθηναν διά τούτο, μοι φαίνεται, την θεάν αυτην της φρονήσεως, άμήτορα οί αρχαιοι ήθελον, πλάσαντες μάλιστα τον Δία, τον βασιλέα εκείνον σύζυγον, ότι κατέπτε, πόσον σκληρώς βέβαια την μητέρα αυτης, την πρώτην αυτου σύζυγον Μήτην, ίνα αυτός εκ της κρατός αυτου την τελείαν εκείνην παρθένον της λογικης άνδρείας εξαγάγη και πόσοι άραγε τότε θνητοί σύζυγοι θα είχαν όρεξιν να ποιήσωσι τούτο, αν ήδύνατο, τας άτυχεές συζύγους των, και μάλιστα αν έδλεπον αυτάς συνετωτέρας ίσως αυτών και μητιόσσας, ως την Μήτην εκείνην.

Και τον μητροκτόνον επομένως Όρέστην υπερασπιζόμενον και άθωούμενον υπό της Αθηνάς, επί της σκηνής εισάγουσιν, έξ ού υποδεικνύει ο ευσθεής Δίσχυλος, ότι το καθήκον της ποιητής του πατριουό ρόιου ίσοζυγίζει εν τη τρυτάνη της δικαιοσύνης προς το έγκλημα της μητροκτονίας, ο δε πατήρ κατά την γνώμην αυτου του Απώλλωνος, ην κατά πάντα τιμιώτερος της μητρός, όπερ ευχαρίσται και αυτην την άμήτορα Αθηναν.

Και ταυτα λοιπόν πάντα διότι η μήτηρ τότε, ως εν τοις προηγούμενοις ύπέδειξα, δέν ίστατο εν τη θέσει εκείνη ήτις καθίστησιν αυτην και αναδεικνύει άληθη μητέρα, οίαν η φύσις ώρισεν αυτην· άλλ' ήτο άπλως η τεκούσα και η θρέψασα το σώμα του γεννηθέντος κατά την βρεφικήν μόνον και νεανικήν ηλικίαν και ούδέν πλέον. Και όλίγον μόνον κατά την διάρκειαν του χρόνου διέφερεν της άλεκτορίδος λ. χ. της περιθαλούσης τα νεότητά της, ως είπομεν, μέχρις ού αυτά μόνα των να εύρίσκωσι την τροφήν και μέχρι τούτου φαινομένη ότι είναι μήτηρ των. Διά ταυτα κάλλιστα προς την έννοιαν τότε της μητρικής αξίας και ο σοφός Σοφοκλής του προς την όρνιν και λέγοντα : «η παίς όράται κι' άνακωκεί· πικρώς όρνιθος όζύν φθόγγον, ως όταν κενής εύνης νεοσών όρνανόν βλέψη λέχος».

Ο πατήρ όμως έθεωρείτο τιμιώτερος, ως άπερήνατο και ο Φοίβος εν ταις Εύμενίσι· ήτο ο φύλαξ δαίμων, ο σωτήρ, ο προστάτης, ο επί πλείστον χρόνον την σωματικήν τροφήν παρέχων, ως και το όνομα αυτου δηλοί· και η γη, η χώρα έφ' ης το πρώτον το φώς της ημέρας έβλεπον οί αρχαιοι εκείνοι πρόγονοι ήμων ούχι μητρίς μάλλον, αλλά πατρίς έξωνομάζετο· και πάντα ήθη, έθιμα, νόμιμα πατρια έπωνυμούντο κτήματα ίδια του πατρός, ού και η μήτηρ και γυνή εν γένει ην κτήμα. Και δέν ήτο λοιπόν η μήτηρ συμφώνως και τω ώραίω αυτης όνόματι, η χορηγούσα και ρυθμίζουσα την ζωήν· η εικών και ο υπογραμμός της μιμητικής ιδιότητος της παιδικής ψυχής· η φροντίζουσα και άγουσα και διευθύνουσα τα βήματα του νέου όντος προς τον άρμόζοντα και συνάδοντα τω προορισμω αυτου αισθητικόν συναισθητικόν και πνευματικόν βίον, δέν ήτο εκείνη, ήτις ένόπιον του παιδικού όφθαλμου εκπροσωπεί την έμφυτον τάσιν της θεοειδούς ψυχής προς το ζητείν, προς το μανθάνειν, προς το αγαπών εν άρετή και εν άρετή ανταγαπασθαι και προς ην τα άθωα παιδικά χείλη την πρώτην περιετικωτάτην του παντός βίου συλλαβήν εκπρωουσι· το πρώτον εκείνο γλυκύτατον μα και λα άπειθύνουσι, την πρώτην κίνησιν του πνεύματος προς την ζήτησιν του άληθούς και του αγαθού και τον έρωτα του μανθάνειν εκδηλοούντα και του ζητείν τροφήν σώματος και πνεύματος.

Ναι, δέν ήτο τότε τοιαυτη η μήτηρ γυνή ως εκ της άπεναντι του πατρός στάσεώς της· ούτε ην σύζυγος τοιαυτη, οία η καθ' ημάς, ως εκ της άπεναντι του συζύγου υποδοίλου θέσεώς της.

(έπεται συνέχεια)

ΣΑΦΩ ΛΕΟΝΤΙΑΣ

ΚΑΡΜΕΝ ΣΥΛΒΑ

Β.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΓΑΜΟΥΣ ΤΗΣ

Η πριγκήπισσα Έλισάβετ είχε πεποιθήσιν ότι ημέραν τινά ήθελε γείνει βασίλισσα. Η ιδέα αυτη δέν ήτο άπόρροια ματαιότητος και φιλοδοξίας γυναικείας, αλλά πεποιθήσεως ότι ως βασίλισσα ήθελεν έξασκήσει μετά μείζονος θάρρους και δυνάμεως τα φιλόθρονα αυτης καθήκοντα.

«Ο μόνος θρόνος όστις έχει άπειρον δι' έμέ γόητρον, όστις ήθελε με καταστήσει την ευτυχεστέραν του κόσμου ήγεμονίδα είναι ο θρόνος της Ρουμανίας· διότι έχω πεποιθήσιν ότι εκεί κάτω ύπάρχει πολλή έργασία δι' έμέ.»

Και οί λόγοι ούτοι επέπρωτο να πραγματοποιηθώσι. Κατά την 12ην δε Όκτωβρίου 1869 η Έλισάβετ ένεπιστεύετο εις το ήμερολόγιόν της τας έξής σκέψεις :

«Είμαι μεμνηστευμένη και ευτυχής μνηστή»· Ο γάμος ούτος δέν υπηγορεύθη υπό άπλης διπλωματικής ανάγκης, διότι η τόσο ευαίσθητος Έλισάβετ ούδέποτε ήθελε συνδέσει την τύχην της μετ' άνδρός, δν πολιτικοί λόγοι ήθελον έπιβάλλει αυτη. Ο έρωτας της υπήρξε μόνον όλίγον ιδιόρρυθμος, άλλά και πολύ ρωμαντικός. Έρωτας ποιητικής. Λέγουσι μάλιστα ότι

τότε μόνον η Έλισάβετ έδωκε την καρδίαν της προς τον Κάρολον, ότε ούτος ήρωϊκώτατα έσωσεν αυτην εκ δυστυχήματος, όπερ σπουδαίας επί της υγείας αυτης ήδύνατο να έχη συνεπειας. Η Έλισάβετ κατερχομένη ποτέ την ύψηλήν του μεγάρου της θείας της κλίμακα, έχασε την ίσορροπίαν, ήθελε δε ίσως εύρει οίκτρον τέλος, εν η περιπτώσει ο Κάρολος δέν έφώρα να σώσθ αυτην από του προφανούς τούτου κινδύνου. Η Έλισάβετ από της ημέρας εκείνης ύπεσχέθη εις τον μετ' ού πολύ σύζυγον της, ότι ήθελεν ευχαρίστως συνδέσει την τύχην της μετ' της ιδιικής του, άλλ' ότι η κεφαλή της είχαν ανάγκην στέμματος βασιλικού.

Το στέμμα τούτο ο τότε ήγεμών Κάρολος ύπεσχέθη εις την μνηστήν του, εκ των ύστερων δε άποδεικνύεται, ότι η ύπόσχεσις αυτη ήτον ίσρά. Ένταυθα παραθέτομεν περικοπήν τινα της πρώτης προς την Έλισάβετ επιστολής αυτου :

Βεϊνβέργη, 56 Όκτωβρίου 1869. Ο έρωσ έλκει τον έρωτα ! Έλθε εις τον λαόν σου μετ' ίσης αγάπης και έμπιστοσύνης, μεθ' ης ήλθες και προς με.

Τότε θέλει πάλλει μόνον δι' έσε καρδιά άδολος και πιστή· τότε μυριάδες καρδιών θα συνενωθώσιν ίνα σε λατρεύσωσι. Διότι δέν άνήκεις μόνον εις έμέ. Σύμπας ο λαός μου έχει δικαιοώματα επί σε. Σύμπας ο λαός μου απενίξει προς σε μετά θάρρους και έλπίδος, θέλει δε σοι άποδώσει αγάπην άντι αγάπης.»

Μετά ένα περίπου μήνα ήτοι την 12 Νοεμβρίου 1869 έτελέσθησαν εν Neuviéd μεγαλοπρεπώς οί γάμοι του ήγεμόνος της Ρουμανίας Καρόλου μετ' της ήγεμονίδος Έλισάβετ, την 18ην δε οί νέοι σύζυγοι άνεχώρησαν δια την ήγεμονίαν, ένθα σύμπας ο Ρουμανικός λαός άνέμενεν αυτους μετ' άνοπομονητίας και ένθουσιασμού. Η πριγκήπισσα Έλισάβετ έγένετο άληθής Ρουμανίς πατριώτις, άφ' ης στιγμής έθετο την χείρα αυτης εν τη του πρώτου πολίτου της Ρουμανίας.

Έπανευρίσκαμεν λοιπόν αυτην θέτουσαν τον πόδα επί του Ρουμανικού έδάφους εν Τούρνφ-Σεβερίνφ, την 22αν Όκτωβρίου και δεχομένη επί των όχθών του Δουνάβεως τον άρτον και το άλας, σύμβολα φιλοξενίας και πίστεως· μετ' αυτου ποιουμένη θριαμβευτικωτάτην είσοδον εν Βουκουρεστίφ, περιεστοιχισμένη και έπευφημουμένη ένθουσιωδώς υπό του άπανταχόθεν συρρέσαντος Ρουμανικού λαου, περιβεβλημένου το έθνικόν ένδυμα, όπερ μεγάλως συνετέλεσε εις το να ένθουσιάζη και ήλεκτρίση την ζωηράν φαντασίαν της νέας πριγκήπισσας. Η φυσική αυτης ευπροσηγορία η γλυκύτης της φωνής της, η άπλότης και η χάρις αυτης τη προσείλκυσαν τας καρδίας πάντων.

Μετά τας πρώτας μετ' την άφιξιν αυτης τελετάς και πανηγύρεις η ήγεμονίς άνέλαβε καθήκοντα, άτι.α η ύψηλή αυτης θέσις τη επέβαλλε. Είχεν είπει ημέραν τινά. «Έν Ρουμανία μόνον δύναται τις να πράξη τι» Σήμερον όθεν εύρύ στάδιον ένεργείας έξετεινετο πρό αυτης. Άλλ' όφειλε να γνωρίση το έδαφος τούτο και μελετήη τας ζωτικας αυτου δυνάμεις. Αί γενικαί άκροάσεις τη έφάνησαν ακατάλληλοι δια γυναικας μορφώσεως, οίαι ήσαν αί Ρουμανίδες κατά την εποχήν εκείνην. Έδέχετο λοιπόν μίαν εκάστην έξ αυτών, έμε-

λέια την αξίαν των διαφόρων τούτων μονάδων και άνάλογον έποιείτο της αξίας τούτων χρητιν.

«Κατά τας ημέρας της ύποδοχής, έλεγεν η ήγεμονίς, μοι ήτο δυσάρετον να εκφράζωμαι τι, όπερ δέν ήσθάνομην πραγματικώς. Ίνα μη ψευσθώ, ήνάγκηζον έμαυτην να συναισθάνωμαι τόσο ένδιαφέρον, όσον έδεικνυον. Πας άνθρωπος εν τω κόσμω έχει ανάγκην συμπαθείας, δι' ο και πάντες και τα πάντα κινούτι το ένδιαφέρον μου. Τέρπομαι δε μεγάλως δια τούτο. Το έλάχιστον όπερ δύναται τις να πράξη, όφείλει να πράττη έντελές, άν θέλη να επιτύχη του ποθουμένου. Όσον έλάχιστος άν ή τις, όφείλει να ή εν τω κύκλω του τέλειος· άν θέλη να εύδοκιμήση και διακριθί.»

ΜΑΡΙΑ Α. ΜΑΥΡΟΓΟΡΑΤΟΥ.

ΤΙΣ Η ΑΕΙΑ

ΤΩΝ ΔΑΚΡΥΩΝ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Όσοι μέχρι σήμεραν έγραψαν περι γυναικός — και ούτοι δέν είναι όλίγοι — δέν ώκνησαν βεβαίως συν τη λοιπή κατά της γυναικός καταφορā να διακωμωδήσωσι και τα δάκρυα ταυτης. Παραδέχονται ούτοι όπλα υπερασπίσεως πάντων των αδυνάτων όντων κατά των ισχυροτέρων αυτών, ούδαμώς όμως συγχωρούσι τη γυναικί τον άθωότερον και άβλαβέστερον της αδυναμίας αυτών συνήγορον : τα δάκρυα. Επί του άντικειμένου τούτου τόμοι όλοι έγράφησαν, η άποδοθείσα δε τοις δακρύοις των γυναικών σημασία ποικίλει από της ευαισθησίας και ελαστικότητος των δακρυόγων αδένων μέχρι της πονηρίας και κροκοδειλίου έπιβουλής.

Και αυτός έτι ο ένθερμότερος όπαδός και συνήγορος των γυναικών, ο Δουμάς υίός, ο διάσημος του αΐωνος ήμων άνατομεύς της ανθρωπίνης καρδίας δέν έφείσθη των δακρύων της γυναικός, συγκαταριθμήσας μετ' αυτών των άφορισμών αυτου και τον έξής λίαν παράδοξον :

«Δύναται τις να έρωτηση μίαν γυναικα, διατι κλαίει· ούχι όμως και διατι εκλαυσε»· Ισχυρίζομενος ότι μετ' όλίγα λεπτά η γυνή λησμονεί διατι εκλαυσε.

Ίσως το τοιοούτον είναι άληθές ως προς την δεκαετιδα η δεκατετραετιδα κορασίδα, ούδέποτε όμως και δια την νέαν η ώριμον γυναικα. Δυνάμεθα να παραδεχθώμεν ότι η γυνή κλαίει συνεχέστερον και εύκολώτερον του άνδρός, ότι τα δάκρυα αυτης δέν είναι πάντοτε σταγόνες αίματος της καρδίας αυτης, άλλ' ούχι ότι ταυτα ρέουσι συνεχέστερον και εύκολώτερον των έαρινών και φθινοπωρινών βροχών.

Πλήν έλάχιστων έξαιρέσεων τα δάκρυα της γυναικός, του ευγενούς τούτου και ευαίσθητου όντος, έχουσι την αρχήν των εν τη ευαισθησία και συγκινήσει της καρδίας, ως και εν διαλογισμω η άναμνήσει γλυκεία και συμπαθεί.

Είται ίσως δάκρυα ταχέως έξαντλούμενα· άλλ' ως η ευεργετική δράσις η άναζωογονούσα τα φυτά και την φύσιν, ούτω και τα δάκρυα ταυτα έχοντα την αρχήν των εις τον έλεον η τον οίκτον και έξαντλούμενα μετ' την εύποιαν και ευεργεσίαν, άρνούσιν όπισθεν αυτών άνεξέλειπτα του ρου αυτών ίχνη. Μη λοιπόν βεβήλωτε τα δάκρυα ταυτα, άπέναντι των όποιων αί ισχυρότερα των άποφάσεων ήμων κλονίζονται. Μη

βλασφημῆτε τὸ δάκρυ τῆς γυναικός, δι' οὗ αὕτη ὑποδέχεται ὑμᾶς ἐν τῷ οὐδῷ τοῦ βίου, ὅπερ ἀγιάζεται καὶ ἐξευγενίζεται διὰ τοῦ πρώτου παιδικοῦ μειδιάματος, διὰ τῆς δόξης τοῦ μητρικοῦ πόνου καὶ διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅστις κατέστησε τοῦτο πηγὴν ἰσθῆς ἀνακουφίσεως τῆς μητρικῆς ψυχῆς. Τὸ δάκρυ ὅπερ ἀπὸ αἰώνων ὄλων ὑπῆρξε τόγότηρον, ἢ χάρις καὶ ἢ δύναμις τῆς γυναικός, δύναμις ἰσχυρὰ καὶ ἀκατάβλητος, συντελέσασα εἰς ἐπίτευξιν ἀπειρῶν προνομίων καὶ εὐεργετημάτων τῆς ἀνθρωπότητος.

Μὴ λησμονώμεν ὅτι ἐν μητρικῶν δάκρυ διέκοψε τὴν θριαμβευτικὴν τοῦ Κοριολάνου πορείαν κατὰ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, ὅτι τὰ δάκρυα τῆς γυναικός, δι' ὧν αὕτη ἔβουσε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, προσέκαλεσαν ἐκ μέρους αὐτοῦ τὴν πλήρη ὑψηλῆς ἐννοίας ἐκείνην φράσιν τῆς ἀφάστεως. «*Ἀφρώται σου, ὅτι πολὺ ἠγάπησας.*»

Πόσας γενναίας ὁμάδας δὲν διήγειρον τὰ γυναικεία δάκρυα καὶ πόσας χάριτας δὲν ἀπέπειμαν ταῦτα.

Οἷον λαμπρὸν ἔργον ἠδύνατό τις νὰ συγγράψῃ, ἐὰν ἤθελεν ἀκολουθήσει ἐν τῇ πορείᾳ τῶν αἰώνων τὴν ἱστορίαν τῶν δακρύων τῆς γυναικός.

Διατί λοιπὸν ζητοῦσι νὰ ἐξασθενήσωσι τὴν γλυκεῖαν ταύτην πρὸς τὸ δάκρυ πίστιν, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἀληθὲς καὶ πιστὴ σύντροφος τῆς ἀλγοῦσης ψυχῆς μας.

Διαφιλονικῶμεν, Κυρίαί, καὶ ὑπερασπίσωμεν γενναίως τὰ κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον τῆς βεβηλώσεως καὶ τοῦ ὕλισμου διακινδυνεύοντα δάκρυα ἡμῶν, τὴν γλυκεῖαν ταύτην κληρονομίαν τῆς συμπαθοῦς καὶ εὐσπλαγγχοῦ ἱστορίας τῆς γυναικός.

ΚΥΩΝ ΕΝΤΟΣ ΒΕΛΟΥΔΟΥ

«*Ἡ ἐλεημοσύνη, εἶπεν ὁ Βοσσοῦτος, εἶναι ἡ ψυχὴ τῶν ἀρετῶν.*»

Τῷ ὄντι, ἡ βαθεῖα αὕτη πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ἀγάπη, ἣτις καθίστησιν ἡμᾶς ἐπιεικεστέρους πρὸς τοὺς ἄλλους ἢ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, ἣτις ἀγεί ἡμᾶς εἰς βοήθειαν τῶν δυστυχῶν, ἣτις μᾶς κάμνει ὥστε, ὑποφέροντες ἐκ τῶν συμφορῶν τῶν ὁμοίων μας, νὰ ἐπιθυμῶμεν τὴν εὐτυχίαν πάντων, τοιαύτη ἀγάπη δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ μεγάλου ἀριθμοῦ ἀρετῶν.

Διὰ τοῦτο βεβαίως ἡ ἀληθὲς ἐλεημοσύνη σπανίως ἐννοεῖται.

Γραῖα γυνὴ πίπτει ἐξ αἰτίας ἐν τῇ ὁδῷ πάντες σπεύδουσι περὶ αὐτήν. Πάντες τὴν συμπαθοῦσιν εἰλικρινῶς· πάντων αἱ χεῖρες ἀνοίγονται γενναϊδῶροι ἐνώπιον τῆς δριμυτάτης ταύτης πτωχείας· καὶ αὐτοὶ οἱ ἥκιστα πλούσιοι εἶνε ἐν τούτοις εἰς θέσιν νὰ δώσωσι τι. Πτωχὴ γύναι! Ὑπῆρξε νῆα καὶ γενναία· εἰργάσθη, πολὺ εἰργάσθη. Φεῦ! ἦτο τόσον ὀλίγη ἢ ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς ἀμοιβῆς, ὥστε μόλις ἐξήρκει εἰς τὰς καθημερινὰς τῆς ἀνάγκας! Ἀλλὰ, τότε, τίς ὑσπλαγγίσθη αὐτήν, νὰ μεριμνήσῃ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς; Οὐδεὶς βεβαίως· πάντες προσεπάθουν ὅπως μισθώσωσιν εὐθηνότερον τὴν ἐργασίαν τῆς. Ἦλθε τέλος τὸ γῆρας· μετ' αὐτοῦ δὲ σὶ ἀδυναμίαι καὶ ἡ ἀθλιότης. Ἰδοὺ διατί, ἡ δυστυχὴς αὕτη γυνὴ πίπτει σήμερον ἐξ αἰτίας; Ἰδοὺ διατί, οἰαδῆποτε καὶ

ἂν ὦσι τὰ ἔλεη, ἄτινα θὰ προσενχθῶσιν αὐτῇ, τὸ τέλος τοῦ βίου τῆς δὲν θὰ εἶναι ἢ σειρὰ πικριῶν.

Κερδοσκόπος τις ἐπιλαμβάνεται λαμπρᾶς ἐπιχειρήσεως, ἣς ἡ ἐπιτυχία βαίνει πάντοτε ἀξάνουσα. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶνε ἐλεήμων, λέγουσι, διότι, ἀνὰ πᾶν ἔτος διδὲι μεγάλα ποσὰ εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα. Δὲν παρέχει ἐν τούτοις εἰς τοὺς πλείστους ἐκείνων, οἵτινες βοήθοῦσιν αὐτὸν εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς περιουσίας του ἢ προσωρινὴν καὶ ἐφήμερον ἀνακούφισιν.

Δίδων τις εἰς τοὺς πτωχοὺς, βοηθῶν τοὺς ἀπόρους καὶ ἀσθενεῖς, ἀσκει τὴν ἐλεημοσύνην. Ὁμολογῶ ἐν τούτοις ὅτι, διὰ τὸ ἀγαθὸν τῆς ἀνθρωπότητος, θὰ ἐπεθύμουν ἔτι κρεῖττονα.

«*Τί ἐπιθυμεῖτε περισσότερο; μὲ ἤρῳτα νεαρὰ γυνή, μεθ' ἧς συνδιελεγόμην ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.*»

— Ἦθελον, ἀπεκρίθη αὐτῇ, ἵνα πτωχοὶ καὶ πλούσιοι θέσωσιν εἰς πράξιν τοὺς ὠραίους τούτους λόγους τοῦ Σενέκα·

«*Θὰ ζήσω ὡς ἄνθρωπος γεννηθεὶς δι' ὄλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ θὰ εὐλογῆσω τὴν φύσιν.*»

— Τί νὰ πράξῃ τις ἀπέναντι κακῶν, ἄτινα δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ; Ἐὰν ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι εὐσπλαγγχος πράξις, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι εἶναι πρόσκαιρος καὶ ἀνεπαρκεστάτη ἀνακούφισις τῆς πτωχείας.

— Ἡ πτωχεῖα εἶναι ἀσθένεια ἢ δὲν ἀρκεῖ ν' ἀνακουφίσῃ τις διὰ νὰ εἶνε τις ἀληθῶς ἐλεήμων, πρέπει νὰ χορηγῇ φάρμακα προληπτικὰ, καὶ οὐχὶ νὰ ἀπολαύῃ ἐγωϊστικῶς τῆς εὐτυχίας του, εὐρίσκων ὄλως φυσικὸν ὅτι αἱ θλίψεις, αἱ στερήσεις, τὰ δυστυχήματα βαρύνουσιν ἐφ' ὀρισμένων τάξεων, ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν νὰ ἐνθυμῆται ὅτι δυνατόν νὰ ὑπάρχωσι πού χῆραι, ὧν ἡ ἐργασία δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς διατροφὴν τῆς οἰκογενείας, καὶ γέροντες ἄνευ πυρός, ἄνευ ἐνδυμάτων, ἄνευ ἀσύλου, νὰ στέλλῃ δὲ τότε ψυχὰ τινὰ ἐκ τοῦ περισσεύματός του εἰς τὰ εὐεργετικὰ κατστήματα· νομίζεις ὅτι δύναται τοῦτο νὰ κληθῇ ἐλεημοσύνη;

— Ἡ πτωχεῖα εἶναι ἀσθένεια ἢ δὲν ἀρκεῖ ν' ἀνακουφίσῃ τις διὰ νὰ εἶνε τις ἀληθῶς ἐλεήμων, πρέπει νὰ χορηγῇ φάρμακα προληπτικὰ, καὶ οὐχὶ νὰ ἀπολαύῃ ἐγωϊστικῶς τῆς εὐτυχίας του, εὐρίσκων ὄλως φυσικὸν ὅτι αἱ θλίψεις, αἱ στερήσεις, τὰ δυστυχήματα βαρύνουσιν ἐφ' ὀρισμένων τάξεων, ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν νὰ ἐνθυμῆται ὅτι δυνατόν νὰ ὑπάρχωσι πού χῆραι, ὧν ἡ ἐργασία δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς διατροφὴν τῆς οἰκογενείας, καὶ γέροντες ἄνευ πυρός, ἄνευ ἐνδυμάτων, ἄνευ ἀσύλου, νὰ στέλλῃ δὲ τότε ψυχὰ τινὰ ἐκ τοῦ περισσεύματός του εἰς τὰ εὐεργετικὰ κατστήματα· νομίζεις ὅτι δύναται τοῦτο νὰ κληθῇ ἐλεημοσύνη;

— Θέλετε λοιπὸν νὰ ἔχωσιν ἀπαύστως ἐνώπιόν των τὰς φρικτὰς εἰκόνας τῆς ἀνθρωπίνης ἀθλιότητος; ἀλλὰ τοῦτο θὰ ἦτο μέχρι θανάτου θλιβερόν!

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς συνομιλίας μας εὐρισκόμεθα, ὅτε εἰσῆλθεν ἡ θαλαμηπόλος ἵνα ἐρωτήσῃ τὴν Κυρίαν, ἐὰν ἤθελε νὰ δεχθῇ τὴν ῥάπτριάν τῆς ἣτις ἐπεθύμει νὰ τῇ ὁμιλήσῃ.

«*Ἐπιτρέπετε;*» μοὶ εἶπεν ἡ νεαρὰ γυνή.

— Ἐὰν τὸ ἐπιτρέπω! Ὁ θὰ ἐλυπούμην μάλιστα ἂν ἐγινόμην ἡ αἰτία τῆς ἀποπομπῆς τῆς ῥάπτριος ταύτης διὰ τὴν ὁποῖαν ὁ χρόνος εἶνε πολῦτιμος.

Ἡ ῥάπτρια εἰσῆλθε:

«*Ἡ Κυρία, εἶπε, μοὶ ἐζήτησε τὸν λογαριασμὸν τῆς· ἰδοὺ αὐτός.*»

— Κιὰ, εἶπεν ἡ κυρία.

Καὶ ἔλαβε τὸν χάρτην ἐκ τῶν χειρῶν τῆς ἐργάτιδος. Μετ' ἐπισταμένην ἐξέτασιν:

«*Εὐρίσκω, παρετήρησεν, ὅτι πράγματ' αἰνὰ τὰ ὑπολογίζετε ὀλίγον ἀκριβᾶ.*»

— Σὰς φαίνεται, Κυρία· ἀλλ' ἐὰν εἰξεύρατε πόσον λεπτὴ εἶναι ἡ ἐργασία αὕτη, καὶ πόσος χρόνος ἀπαιτεῖται ὅπως

κατασκευάσῃ τις εὐσυνειδήτως ὄλα αὐτὰ τὰ πράγματα! . . .

Ἡ Κυρία . . . ἣτις ἐτιμᾶτο ὡς περίφημος οἰκονόμος, καὶ ἣτις ἐθεώρει δόξαν ἑαυτῆς ἐὰν κατῴρθου νὰ ἐλαττώσῃ τὴν τιμὴν πάσης δι' αὐτὴν γενομένης ἐργασίας, οὐδεμίαν ἔδωκε προσοχὴν εἰς τὰς δικαιολογίας τῆς ἐργάτιδος. Ἐκαμὲ μάλιστα παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ λογαριασμοῦ καὶ ἐτελείωσε ἀπαιτήσασα ἀσήμενον μὲν δι' αὐτὴν ὠφέλειαν, ἀλλὰ σπουδαίαν διὰ τὴν ἐργάτιδα.

«*Μὴν ἀδημονῆς, εἶπεν αὐτῇ χαριέντως ἡ κυρία ἐξοφλοῦσα τὸν λογαριασμὸν τῆς. Μὲ τοιαύτας τιμὰς, θὰ ζῆς λίαν ἀνέτως.*»

— «*Ἄ! Κυρία! δὲν κερδίζω, σὰς βεβαίω τόσα, ὥστε νὰ κατακλίνω τὰ τέκνα μου ἐντὸς βελούδου.*»

Ἡ κυρία οὐδόλως ἐνόησε τὴν φράσιν ταύτην, ζωηρὰν ἐκρηξὴν ἀγανακτήσεως πρὸ πολλοῦ συνεχομένης.

Ἦκολούθησα τὰ βλέμματα τῆς μητρὸς ταύτης, τῆς μεριμνώσης περὶ τῆς εὐζωΐας τῶν τέκνων τῆς, καὶ εἶδον αὐτὰ σταματήσαντα, ρεμβώδη καὶ θελημμένα, ἐπὶ μικρᾶς κυνός, ἣτις κειμένη ἐγγὺς τοῦ πυρός ὑπὸ πρόσχημα ἀδι' αθεσίας, ἐξηπλοῦτο ἐντὸς κοιτίδος ἐκ κυανοῦ βελούδου.

«*Τρελλή θὰ εἶναι ἡ γυνὴ αὕτη; ἀνεκράξεν ἡ κυρία Χ. . . εὐθὺς ἄμ' ἀνεχώρησεν ἡ ῥάπτρια. Τὴν ἠκούσατε; Ἄλλο δὲν ἔλειπεν ἢ νὰ κατακλίνῃ τὰ τέκνα τῆς ἐντὸς βελούδου! . . .*»

Καὶ ἡ ζωηρὰ μου φίλη ἐξεραγῆ εἰς γέλωτας ἐξ ὅλης αὐτῆς τῆς καρδίας.

Ἄμ' οὐ ἱκανῶς ἀφῆθη εἰς τὴν ὑπερβολικὴν εὐθυμίαν τῆς, παρατηρήτατα τέλις ὅτι ἡ διάθεσίς μου δὲν συνεφώνει μετῆς ἰδικῆς τῆς.

«*Πόσον εἴσθε σοβαρά! μοὶ εἶπεν. Ἡ παράδοξος ἰδέα τῆς γυναικός ταύτης δὲν σὰς τέρπει λοιπόν; Εἶναι ἐν τούτοις ἀρκετὰ κωμική.*»

— Ὅχι, ἀγαπητή μου, ἡ ἀπάντησις τῆς πτωχῆς ταύτης μητρὸς δὲν εἶναι ὅσον νομίζετε κωμική.

— Νομίζετε;

— Ὅταν εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ αὕτη, συνδιελεγόμεθα περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐλεημοσύνης, μεθ' ἧς εἰς οὐδεμίαν φρονῶ εὐρίσκεισθε συνάφειαν.

Ἄλλὰ, διατί;

— Διότι ὅταν τις κατακλίνῃ τὸν κύνα του ἐντὸς βελούδου, δὲν πρέπει νὰ συζητῇ τὴν τιμὴν τῆς ἐργασίας τῶν μητέρων, ὧν τὰ τέκνα κατακλίνονται ἕως ἐπὶ ἀχύρων.

— Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ λέξις τοῦ αἰνίγματος, ὅπερ μοὶ ἐφάνετο ἀνεξήγητος τρέλλα· εὐχαριστῶ, εἶπεν ἡ φίλη μου. Ὁ θὰ ὠφελθῶ ἐκ τοῦ μαθήματος τούτου.

ZACHAROTAA M. ΛΑΜΝΗ.

ΓΑΜΟΙ ΕΒΡΑΙΩΝ ΕΝ ΤΥΝΙΔΙ

Οἱ Ἐβραϊκοὶ γάμοι διακοῦσιν ἐν Τύνιδι δέκα πέντε ὄλας ἡμέρας. Κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ γάμου ἀποστέλλουσι πρὸς τὴν νύμφην ἀρώματα, μύρα, ἐμβάδας καὶ ἐνδυμα πολυποικίλων. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἡ νύμφη ἐνδεδυμένη μεγαλοπρεπῶς καὶ συνοδευμένη ὑπὸ τῶν φίλων τῆς ὁδηγεῖται εἰς τὸ λουτρόν μετὰ

τὸ ὅποιον ἀλείφουν τὸ πρόσωπον αὐτῆς δι' ἀλοιφῆς, ἣτις στεγνονομένη καὶ καταπίπτουσα συνεκρίζονε καὶ τὸν λεπτόν τοῦ προσώπου ἱούλον. Μετὰ τοῦτο βάρουσι τὰς ὀφρῦς καὶ τὰς βλεφάριδας αὐτῆς ὡς καὶ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων αὐτῆς.

Δέκα πέντε ὄλας πρὸ τοῦ γάμου ἡμέρας ἡ νύμφη λαμβάνει παρὰ τῶν γονέων αὐτῆς περιποιήσεις ἐκτάκτους. Τρέφεται διὰ τροφῶν ἐλεκτῶν καὶ κερκευμάτων πολυποικίλων. Τὴν ἡμέραν ὅθεν τοῦ γάμου, αὕτη, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, εἶναι εὐτραφῆς καὶ εὐμελής, περιστοιχίζεται δὲ ὑπὸ νεκρῶν παρθένων πλουσιῶς ἐνδεδυμένων, αἵτινες καὶ ἀσχολοῦνται εἰς ἀμφίσειν αὐτῆς.

Καὶ φορτόνουσι τοὺς βραχίονάς τῆς διὰ βραέων καὶ πολυτίμων ψελλίων, καὶ περῶσιν εἰς ἅπαντας τοὺς δακτύλους αὐτῆς πολυτίμους καὶ ἀδαμαντοποικίλους δακτυλίους καὶ θέτουσιν ἐν τελευταίον χέρι εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, ἐδῶ μὲν διὰ μελαίνης γραμμῆς προεκτείνουσαι τὸν ὀφθαλμὸν πέραν τῆς μὴνιγγος, ἐκεῖ δὲ δι' ἑτέρας τοιαύτης σχηματίζουσαι τὰς ὀφρῦς περισσότερον τοξοειδεῖς. Τὰ ἐνδύματα αὐτῆς εἶναι πεποικιλμένα διὰ χρυσοῦν καὶ ἀργυρῶν ποικιλμάτων. Ἡ νύμφη, κατὰ τὰ Ἐβραϊκὰ ἔθιμα φαίνεται ἐντελῶς ἀδιάφορος διὰ πᾶν ὅπερ συμβαίνει περὶ αὐτήν. Ὅταν δὲ ἡ ἀμφίσεις αὐτῆς συμπληροῦται, φέρουσι αὐτὴν εἰς τὸν *κουμπά* λεγόμενον, εἶδος θρόνου πολυτελοῦς, ἐν ᾧ καθ' ἣν στιγμὴν ἡ νύμφη εἰσέρχεται ψαλμοὶ καὶ ὑμνοὶ ἀντηχοῦσιν εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, γονεῖς δὲ φίλοι καὶ ραββῖνοι εἰσβολῶσιν ἐν τῷ τῆς νύμφης φέροντες τὸν γαμβρόν, ὅστις κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τρέμει, μὴ ἀντὶ τῆς καλῆς μνηστῆς καλύπτεται διὰ τῆς ἐρυθρᾶς καλύπτρας ἀδελφῆς τῆς δυσειδῆς ταύτης, ὡς συνέβη εἰς τὸν ἀτυχῆ Ἰκνώβ. Πλὴν τούτου καὶ ἄλλη ἀνησυχία ἀπειλεῖ τὸν μνηστῆρα. Ἐὰν ἡ κόρη ἔχῃ ἐραστὴν οὗτος δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ λάθρα ἐν τῷ νυμφικῷ θλάμῳ καὶ ὅταν ἡ μνηστὴ προσεβάλλει τὴν χεῖρα, ὅπως ὁ μνηστῆρ περάσῃ τὸν νυμφικὸν δακτύλιον εἰς τὸν δάκτυλον αὐτῆς, τότε εὐνοούμενος προσέρχεται καὶ προσφέρει τὸν δακτύλιόν του καὶ ὁ γάμος κατὰ κανόνα διαλύεται.

Τέλος ὁ μνηστῆρ ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ *κουμπά*, τοποθετεῖται πλησίον τῆς νύμφης, καλύπτεται μετ' αὐτῆς διὰ τῆς ἐρυθρᾶς καλύπτρας, προσφέρει αὐτῇ τὸν δακτύλιόν του καὶ παρευθὺς *ζαχαριτ* (φωναὶ γυναικῶν) ἠχοῦσιν ὀξείαι εἰς ἐκδήλωσιν χαρᾶς.

Μετὰ ταῦτα φέρουσι ποτήριον οἴνου, ἐξ οὗ πίνουσι οἱ νεόνυμφοι, οἱ ραββῖνοι καὶ οἱ κεκλημένοι. Τὸ ποτήριον συντρίβεται κατὰ γῆς, οἱ κεκλημένοι δὲ λαμβάνουσι ἀνὰ ἕν τεμάχιον. Μεθ' ὃ ψάλλονται εὐχαί τινες ἐνώτερος συνοδευόμεναι ὑπὸ μουσικῆς συμφωνίας καὶ ἐπακολουθοῦμεναι ὑπὸ διανομῆς κομφέτων, λιχωρίων κ. ἄ.

Ἄμ' ὡς νυκτώσῃ ἡ νύμφη μεταφέρεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, εἰς ἐνδειξιν δὲ τῆς μεγάλης ἐπιθυμίας τῆς τοῦ νὰ διαμείνῃ παρὰ τοῖς γονεῦσιν αὐτῆς, αὕτη βαίνει τρία βήματα πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἐν πρὸς τὰ ἐμπρός. Εἰς τὸν τρόπον ὥστε, ἵνα διανύσῃ δρόμον 5 λεπτ. παρέρχονται δύο ἢ τρεῖς ὄραι.

Ἡ συνοδεία τῆς νύμφης ἀποτελεῖται ὑπὸ τῶν γονέων, συγγενῶν καὶ φίλων αὐτῆς ὡς καὶ ὑπὸ πληθῶς περιέργων. Πάντες οὗτοι φέρουσι λαμπάδας ἀνημμένας καὶ ψάλλουσι μετ' ἐνηθουσιασμοῦ τὰς ἀρετὰς τῶν νεόνυμφων. Ἡ νύμφη ὑπο-

στηρίζεται υπό δύο νεανίδων, αίτινες ώθοῦσιν αὐτὴν ἐλαφρῶς πρὸς τὰ ἔμπρός, ἐῶν ἐκείνη φαίνεται διατεθειμένη νὰ ἐπιστρέψῃ οἴκοι. Ὁ σύζυγος προηγείται αὐτῆς, ἀναμένει δὲ ταύτην ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς οἰκίας, ἐνθα λαμβάνει αὐτὴν ἀπὸ τῆς χειρὸς καὶ τὴν ὀδηγεῖ εἰς τὴν νυμφικὴν πασιάδα, ὅπου θρόνος μεγαλοπρεπῆς ἀναμένει αὐτήν. Παρ' αὐτῆ εἰς κάθισμα πολλῶ χαμηλότερον κάθεται ὁ γαμβρός, ἀποδεχόμενος τὰ συγχαρητήρια πάντων καὶ ἀσπαζόμενος αὐτοὺς εἰς ἐνδειξὴν φιλοξενίας. Ἡ νύμφη ἐπίσης κατέρχεται τοῦ θρόνου, ἵνα σφίγγῃ τὴν χεῖρα τῶν κεκλημένων αὐτῆς, μεθ' ἧ καὶ τὴν χεῖρα αὐτῆς ταύτην φιλεῖ ἐπανειλημμένως.

ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ἀνάγκη νὰ γράψωμεν δύο λέξεις περὶ ἐσπερινῶν ἐνδυμασιῶν, ὑπείκουσαι εἰς τὰς ἀπανταχόθεν ἀπευθυνόμενας ἡμῖν ἐρωτήσεις. Λοιπὸν, αἱ μακρὰι ἐσθῆτες λογικώτατα ἐτέθησαν εἰς ἀπομαχίαν ὑπὸ τοῦ συρμοῦ, φερόμεναι μόνον ὑπὸ τῶν Κυριῶν, αίτινες δὲν χορεύουσι πλέον. Αὕτη εἶναι ἡ ὑστάτη τούτων παρηγορία. Αἱ χορεύουσαι νεάνιδες καὶ νεαραὶ γυναῖκες φέρουσιν ἐσθῆτας στρογγύλας, ἐλαφράς, λεπτὰς, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εὐθνήας.

Αἱ κομώσεις εἶναι πάντοτε ὑψηλαί, κατὰ τὸν ἀρχαῖον ἐλληνικὸν τρόπον, μικρὰ δὲ τῶν τριχῶν τεχνητὴ βοστρύχωσις προσδίδωσι χάριν καὶ θέλητρον ἐν τῇ καθόλου γυναικείᾳ καλλονῇ. Καὶ ἀπὸ τοῦ περι κόμης ὁ λόγος ἀναγινώσκωμεν ἐν τινι περὶ Ῥωμαίων γυναικῶν πραγματεία, ὅτι αὐταὶ μεγάλην ἀποδίδουσαι σημασίαν εἰς τὸν χρωματισμὸν τῆς κόμης, ἀποστρεφόμεναι δὲ τὸ ἀηδὲς ταύτης ἐρυθρὸν χρῶμα, ἐτροποποιοῦν τὴν χροιάν τούτου εἰς χρυσοξανθόν, βρέχουσαι ἐπανειλημμένως τὴν κόμην αὐτῶν δι' ἀρπυγίας βοτάνης τινός, ἐξ ἧς σήμερον κατασκευάζεται ὁ ζῦθος. Ἐκ τούτου καὶ αἱ σύγχρονοι μετασχηματίζουσι τὴν κακὸν αὐτῶν κόμην εἰς ζανθὴν, βρέχουσαι ἐπανειλημμένως τὴν τελευταίαν ταύτην διὰ ζῦθου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐσωτερικά.

Χορὸς Κυριῶν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων κορασιῶν.— Λαμπρὸς προμηνύεται ὁ ὑπὸ τῶν Κυριῶν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων κορασιῶν δοθησόμενος χορὸς. Πλεῖστα διετέθησαν μέχρι σήμερον εἰσιτήρια, καὶ αἱ κυραὶ ἐργάζονται μετὰ μεγάλου ζήλου ὑπὲρ τῆς ὅσον ἔνεσι ἐπιτυχστερίας τούτου ἐκδόσεως. Ἡ διεύθυνσις τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἐκφράζει τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τὰς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ συνδρομητριάς τῆς, αίτινες μετὰ προθυμίας ἐσπευσαν εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς, ἵνα ἀγοράσωσιν εἰσιτήρια διὰ τὸν χορὸν τοῦτον τὸν ἀληθῶς λαμπρὸν προμηνυόμενον οἰκογενειακόν.

Αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ λάβωσι τοιαῦτα καλὸν εἶναι νὰ σπεύσωσιν ἐγκαίρως, μὴ ταῦτα ἐξαντληθῶσιν.

Τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα θέλομεν δημοσιεύσει τὰ ὀνόματα τῶν ἀποστειλασῶν καὶ ἀποτειλάντων χρηματικὰ ποσὰ ὑπὲρ τοῦ χοροῦ τούτου.

Λέσχη Κυριῶν.— Ἀγγέλλεται ὑπὸ τῆς συναδέλφου «Νέας Ἐφημερίδος» ἢ ἐν Ἀθήναις σύστασις «Λέσχης Κυριῶν», ἧς τὴν διεύθυνσιν ἀναλαμβάνει Ἐλβετίς Κυρία, συνεργασθησομένη μετὰ Γαλλίδων καὶ Ἑλληνίδων Κυριῶν.

Ἐπικροτοῦμεν εἰς τὴν ἰδέαν συστάσεως λέσχης Κυριῶν, καὶ ἀναμένομεν μετ' ἀνυπομονησίας τὴν ὀριστικὴν ἔνκρξιν λειτουργίας τῆς λέσχης ταύτης.

Καλλιτεχνήματα Κυριῶν.— Καὶ ἑτέρα ὠραιοτάτη εἰκὼν Γαλλίδος καλλιτέχνιδος Κυρίας παρ' ἡμῖν παρεπιδημούτης, ἣν ἐκτεθειμένη ἀπὸ τινος ἐν τῇ προθήκῃ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐδοῦ Σταδίου πιλοπωλείου «τὸ Ἄστν». Ἡ εἰκὼν αὕτη παρίστησιν ἄποψιν τῶν στηλῶν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ὑπὸ τὸ φέγγος τῆς Σελήνης. Εἶναι ἐπιτυχεστάτη κινούσα τὸν θαυμασμὸν παντὸς καλλιτέχνου.

Ἐπειδὴ τὰ ποιήματα τῆς Κας Μαριέττας Μπέττου εὐρίσκονται περὶ τὸ τέλος τῆς ἐκτυπώσεως, παρακαλοῦνται οἱ λαβόντες καὶ αἱ λαβοῦσαι σχετικὰς ἀγγελίας νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτάς.

Ἐξωτερικά.

Ἐσπερίς παρὰ τῇ κ. Ἰουλιέττα Ἀδάμ. Ἐν τῷ ἐν Παρισίοις μεγάρῳ τῆς διασήμου συγγραφέως καὶ εὐγενοῦς συνεργάτιδος ἡμῶν κ. Ἰουλιέττας Ἀδάμ, ἐδόθη κατ' αὐτὰς μεγαλοπρεπῆς φιλολογικὴ ἔσπερίς, σκοποῦσα νὰ συνδιαλλάξῃ τὴν μνήμην τοῦ διασημοτέρου τῆς Ρωσσίας συγγραφέως καὶ μυθιστοριογράφου Ἰβάν Τουργκένιεφ, μετὰ τοῦ γλυκυτάτου καὶ διακεκριμένου ἐν τῇ γαλλικῇ νεωτέρᾳ φιλολογίᾳ κ. Ἀλφόνσου Δωδὲ, ἀδικηθέντος κατὰ τὰς διὰδόσεις παρὰ τοῦ Ρώσου συγγραφέως οὗ αἱ περὶ Δωδὲ αὐστηραὶ κρίσεις ἐγένοντο γνωσταὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ὁ ἀμνησικακος Δωδὲ παρευρέθη μετὰ τῶν λοιπῶν ἐξοχοτήτων τῆς Παρισινῆς ἀριστοκρατίας ἐν τῇ ἐσπερίδι ταύτῃ, ἐν ἧ παρεστάθη ἢ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπαρχιωτὶς» μονόπρακτος κωμῳδία τοῦ Τουργκένιεφ, ἧτις κατεχειροκροτήθη ὑπὸ πάντων, παρασταθεῖσα δεξιώτατα, οὐχὶ ὑπὸ amateurs, ὡς συνήθως εἰς τὰς οἰκογενειακὰς ἐσπερίδας συμβαίνει, ἀλλ' ὑπὸ ἡθοποιῶν de la Comedie Francaise.

Ἡ ἔσπερίς ἐπεσφραγίσθη δι' ὠραιοτάτου ρωσικοῦ ἄσματος, ὅπερ ἐψάλλεν ἡ διάσημος Σουηδὶς αἰοδὸς δεσποινὶς Ἀρνωλδσον, ἢ καταμαγεύσασα τὸ πολυπληθὲς ἀκρατήριο, ὅπερ ἡ διάσημος τοῦ αἰῶνος συγγραφεὺς συναθροίζει εἰς τὰς ἀνὰ δεκαπενθήμερον διδομένας παρ' αὐτῆς καλλιτεχνικὰς καὶ φιλολογικὰς ἐσπερίδας.

Γυνὴ στρατηγός.— Ἐν Λονδίνῳ κατ' αὐτὰς ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν διάσημὸς τις ἐπὶ ἀνδρεία γυνὴ ὀνόματι Κα. Φόλξ, ἧτις εἶχεν ἀκολουθήσει τὸν ἀγγλικὸν στρατὸν εἰς διαφοροὺς μάχας, δεῖξασα ἐκάστοτε ἀνδρείαν καὶ θάρρος ἀξιοθαύμαστον. Ζῶσα οὐδεμίαν ποτὲ ἐδέχθη ἀμοιβὴν, ἀλλ' ἔζη μακρὰν τοῦ κόσμου ἀφανῆ, καὶ ἡσυχος. Ἡ βασίλισσα Βικτωρία μαθοῦσα τὸν θάνατον αὐτῆς, διέταξεν ὅπως ἀπονεμηθῶσιν εἰς τὸν νεκρὸν αὐτῆς τιμαὶ στρατηγοῦ.

Τὶ ἐδαπάνησεν ἡ Γαλλία διὰ τὴν κατωτέραν καὶ μέσην ἐκπαίδευσιν τῆς ἀπὸ τοῦ 1880.— Διὰ τὰ λύκεια, καὶ ἰδίᾳ

τὰ ἀπειράριθμα θηλέων νεοῖδρυνθέντα τοιαῦτα οἱ φορολογούμενοι ἐπλήρωσαν 100 ἑκατομμύρια οἱ δῆμιδὲ 41 ἑκατομμύρια.

Διὰ τὴν κατωτέραν ἐκπαίδευσιν οἱ δῆμοι ἐδαπάνησαν 368 ἑκατομμύρια. Τὸ ὅλον πεντακάσια περίπου ἑκατομμύρια διὰ τὴν μέσιν καὶ κατωτέραν ἐκπαίδευσιν. Καὶ ἐρωτώμεν μετὰ τοῦτο ἐκπληκτοί, διατί οἱ λαοὶ ἐκεῖνοι προοδεύουσι καὶ διακρίνονται ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ κοινωνικῇ σταδιοδρομίᾳ;

Διεθνὲς συνέδριον γυναικῶν.— Ὁ ὑπὲρ τῆς ψήφου τῶν γυναικῶν Ἐθνικὸς σύνδεσμος ἰδρυθεὶς ἀπὸ πολλοῦ ἐν Νέᾳ Ἰόρκῃ τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς κ. Ἐλισάβετ Κάδν Στάντον καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτῆς διατελῶν συγκαλεῖ εἰς διεθνὲς συνέδριον ἅπαντα τὰ ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ σωματεῖα γυναικῶν. Αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου τούτου ἄρχονται ἀπὸ τῆς 25ης Μαρτίου καὶ λήγουσι τὴν 1ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐν Οὐασινγκτῶνι.

Ἐγκύκλιος τοῦ συνεδρίου τούτου μετὰ προσκλητηρίων ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τῆς ἀντιπροέδρου κ. Σωσάνης Β. Ἄντυνι ἀπεστάλησαν πρὸς ἅπαντα τὰ σωματεῖα γυναικῶν, ἅτινα δι' ἀντιπροσώπων θέλουσι παρυσταθῆ, ἵνα ἕκαστον τούτων γνωρίσῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ, ἀπὸ κοινοῦ δὲ αἱ κυραὶ αὐταὶ θέλουσιν ἐπιδοθῆ εἰς μελέτας καὶ συζητήσεις σχετικὰς πρὸς τὸ πρόγραμμα αὐτῶν. Μετὰ τὰς συζητήσεις ταύτας θέλουσι ληφθῆ ὀριστικὰ μέτρα περὶ τῆς πορείας καὶ τῶν ἐν τῷ μέλλοντι ἐνεργειῶν αὐτῶν πρὸς ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνύψωσιν καὶ ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικός.

Συζητήσις ἐν τῇ Γαλλικῇ βουλῇ περὶ ψήφου τῶν γυναικῶν.— Ὁ κ. Ἐρνέστος Λεφέερ, ἀντιπρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς, εἰσήγαγεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους νομοσχέδιον περὶ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικός. Ἀντίγραφον τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐξεδόθη καὶ διανεμήθη πρὸς τοὺς κ. κ. βουλευτάς, ἐπιτροπὴ δὲ ἐξελέγη ὅπως ἐν διαφόροις αὐτῆς συνεδριάσεσι μελετήσῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, μεθ' ἧ καὶ ἡ Βουλὴ θέλει ὀρισμένως προβῆ εἰς συζητήσιν αὐτοῦ.

Γυναῖκες φαρμακοποιοί.— Ἐν Ἀγγλίᾳ τέσσαρα τῶν διασημοτέρων φαρμακείων διευθύνονται ὑπὸ γυναικῶν φαρμακοποιῶν, διακρινόμενα πάντων τῶν λοιπῶν, δι' ἧ καὶ μεγίστην ἀρθμοῦντα πελατεῖαν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον I Ν. Λευκωσίαν. Ἡμεροδείκτης ἀπεστάλη ζητήσατε αὐτὸν ἐν τῷ ταχυδρομείῳ.—Κον Δ. Μ. Χίον. Νέαι συνδρομητρία ἐνεγράφησαν, φύλλα ἀπεστάλησαν πρὸς ἕως ταχυδρομεῖον γράφομεν.—Κον Α. Κ. Θήβας Ἡμερολόγιον ἀπεστάλη. Οἱ χωρικοὶ ἔχουσι τοὺς ὀδόντα. Λευκοὺς καὶ ὑγιεῖς, ὅτι ἡ τροφή αὐτῶν δὲν εἶναι λιπαρῆς, ἀλλὰ λιτὴ καὶ ὑγιής. Ὁ ξηρὸς καὶ μαῦρος ἄρτος εἶναι ἡ καταλληλοτέρα ὀδοντόκονος, ἢ συντελοῦσα ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην εἰς τελειότεραν τῶν ὀδόντων καθαριότητα.—Κον Μ. Α. Μασσαλίαν. 15 ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν καὶ πάλιν Εὐχαριστῶ διὰ κολακευτικώτατας κρίσεις. Ἐγένετο ὄντως παρὰ πάντων εὐπρόσδεκτον μέχρι σήμερον δὲ ζητεῖται ὡς καὶ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας. Εὐτυχῶς ἐξετυπώθη ἀνὰ πολλὰς χιλιάδας, ὥστε νὰ μὴ εὐρισκόμεθα εἰς ἀνάγκην ἀνατυπώσεως. Πρὸς τοὺς ἐν Βομβάρη καὶ Κασμιρίῳ παρ' ἡμῶν γραφέντας ἀπεστελόμεν ἐγκαίρως.—Κον Γ. Σ. Μαγγέστριαν. Πρὸ ἐνὸς μόλις μηνὸς ἔμαθον τὰ κατὰ τὴν κ. Π. παρ' ἧ καὶ μοὶ ἐπεστράφησαν τὰ χρέματα. Ἀίσως ἀπέστειλα ταῦτα πρὸς τὴν I. δι' ἐπιστολῆς συστημίνης οὐδεμίαν μέχρι τοῦδε ἔλαβον ἀπάντησιν τῆς. Χάρω μεγάλως ἐπὶ τῇ προσοχῇ ἀφίξει σου. Ἐγέλασα διὰ τὰ γραφόμενά σου. Ἀπέρουε εὐχαριστίας τῷ κ. Δ. δι' εὐγενεῖς προσπαθείας.—Κον Δ. Μ. Κ. πολιν. Ἐλήφθησαν εὐγνωμονοῦμεν. Λέγουσιν

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΪ

I

Ἡ θεία Πρόνοια βεβαίως μοὶ ἔστειλε τὸ ἐπιστόλιον τοῦτο, ὁπότεν λαμβάνω πληροφορίας τόσον ἀπροσδοκίτους ὅσον καὶ ἐπαφελεῖς. Μετὰ γέλωτα δὲ κυνικὸν καὶ σιωπηλὸν προσέθηκεν. Ἀπόψε ὁ Ἀββᾶς θὰ ὑπάγῃ εἰς Σαῖν-Μανδέ, ἵνα ζητήσῃ δέκα πέντε χιλιάδας φρ. Θὰ ἐπιστρέψῃ τὴν μαῦρην νύκτα φέρων αὐτάς μεθ' ἑαυτοῦ. Ἡ ὁδὸς ἐκείνη εἶναι πολὺ ἔρημος τὴν νύκτα. Ὁ Ἀββᾶς εἶναι λεπτός καὶ μικροκαμωμένος· εὐκόλως δύναται τις νὰ ἀπειλήσῃ ἢ καὶ καταστήσῃ αὐτὸν ἄφρων. Δὲν ὑποθέτει βεβαίως ὅτι γνωρίζει τις τὸ μυστικὸν του. Ἐκαμα τὴν τύχην μου, ἐπανελάβην ὁ ἄθλιος, καὶ ἔκρυψε τὴν ἐπιστολήν ἐν τῷ θυλακίῳ του λέγων:

Ἄφρῳ ὁ Παππᾶς ὑπεσχέθη σήμερον τὴν πρωῖαν, ὅτι θὰ ὑπάγῃ νὰ φέρῃ τὰς δέκα πέντε χιλιάδας φρ. ἢ ἐπιστολὴ εἶναι περὶ τῆς. Δὲν δύναμαι ἄλλως τε νὰ τὴν ἀφήσω ἐδῶ ἀπεσφραγισμένην. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ὑποπτευθῆ ὁ ἐξιδόλογος αὐτὸς ἄνθρωπος ὅτι ὑποκείμενον ὡς ἐγὼ ἐπεσκέφθη τὰς συμπεριλήθας του. Τοῦτο ἴσως θὰ ἐτάρασεν αὐτόν. Ἡ ἀναζήτησις δὲ τῶν κλαπέντων θὰ τὸν ἐκαμνεν ἴσως νὰ λησμονήσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του καὶ τότε ποῦ αἱ δέκα πέντε χιλιάδες φρ. Λοιπὸν ἐσμέν λογικοί. Ἀποχωρισθόμεν ἡρωικῶς τῆς γλίτχρου ταύτης περιουσίας τοῦ νεαροῦ τούτου Ἀγίου. Ἀπο-

δώσωμεν ὅτι ἀδίκως ὑπεξήρεταμεν, ἵνα κληρονομήσωμεν τὰς δέκα πέντε χιλιάδας φρ. Ἄλλως τε προσέθηκεν: ἐάν αἱ δέκα πέντε χιλιάδες μοὶ διαφύγωσι τὴν ἐσπέραν ταύτην γνωρίζω καὶ ὡς πὼς ἀνοίγει ἡ θύρα αὕτη.

Μετὰ ταῦτα ἀφῆκεν ἕκαστον τῶν κλαπέντων ἀντικειμένων ἐπὶ τῆς οἰκείας θέσεως, ἐτακτοποίησε τὰ ἐν τοῖς δωματίοις ἐπιπλα καὶ σκευὴ καὶ στενάζων ἐξῆλθε, σύρων τὴν θύραν ὀπισθὲν του, καθ' ἣν στιγμήν τὸ ὠρολόγιον τῆς πλησιεστερίας ἐκκλησίας ἐσήμινε τὴν 3ην ὥραν.

Ἦτο καιρὸς πλέον, διανοήθη ὁ Ροβέρτος Βρικέ, καὶ δι' ἐνὸς πηδῆματος εὐρέθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.

Ἡ βροχὴ ἐξηκολούθει ραγδαίωτατη. Τὸν Ροβέρτον μία καὶ μόνη σκέψις ἀπησχόλει. Νὰ ἐπανίδῃ τὸν ἱερέα καὶ νὰ μὴ τὸν χάσῃ μέχρι τῆς ἐσπέρας. Ἄλλ' ἄρα θὰ ἐπανεῖληθαι διανοεῖτο ὁ κλέπτης. Μὴ δὲν δύναται νὰ ὑπάγῃ κατ' εὐθείαν εἰς Σαῖν-Μανδέ. . . Ἀς ὑπάγω εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἵνα βεβαιωθῶ καὶ εἶμαι ἡσυχος περὶ τῆς ἐπιτυχίας. Καὶ με βῆμα ταχὺ, μεθ' ὅλας τὰς τῶν ἀθλίων καταδρόμων καὶ διατρήτων πεδίων του διαμαρτυρήσεις ὁ Ροβέρτος μετέβη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Ἀμβροσίου, καὶ βυθίσας τοὺς δύο δακτύλους ἐντὸς τοῦ ἀγιάσματος ἐσταυροκοπήθη καὶ εἰσήλθε ὡς ὁ εὐσεβέστερος τῶν χριστιανῶν.

Ὁ Ὀνέζιμος Βερνιὲ ἦτο ἐκεῖ, περικεκυκλωμένος ὑπὸ τριακοντάδος μικρῶν παιδῶν, πρὸς οὓς ἐν ἀποκέντρῳ τῆς ἐκκλησίας γωνίᾳ ἐξήγει τὸ εὐαγγέλιον. Ὁ κλέπτης ἐκρύβη ὀπισθεν στήλης τινος, καθεστῆς ἐπὶ τινος καθίσματος συντυχόντος ἐκεῖ.

δτι τὸ κοράλιον ἀνακτῆ τὴν προτέραν λαμπρότητα καὶ ωραιότητά του, ἐὰν σχηματίσῃτε ὀπὴν ἐντὸς ἀγνίζοντος καὶ καίοντος ἔτι ἄρτου, ἐν ἧ βάλλετε τὸ κοράλιον, μεθ' ὃ καὶ καλύπτετε διὰ τοῦ ἐξαχθέντος τεμαχίου.—Καν Θ. Μ. Κάβρον. Χρήματα ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν.—Καν Μ. Κ. Βῶλον.—Ἡμερολόγια ἀποστέλλομεν. Ἐὰν ἡ φίλη σας θέλῃ, ἄς ἀποστείλῃ ἀντίτιμον ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.—Καν Σ. Δ. Πάτρας. Οὐδέποτε πενθοῦσα βαρὺ πένθος φέρει τὸν πῖλον στραβά· τοιοῦτου σχήματος πῖλοι δὲν εἶναι βεβαίως· πένθημοι.—Καν Αἰ. Ν. Μόναχον. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐγνωμονῶ δι' εὐμενεστάτας κρίσεις· κατὰ τὴν β'. ἐξαμηνίαν οἱ συνδρομηταὶ ἐτραπλασιάστησαν, δι' ὃ καὶ οἱ παλαιοὶ ἀριθμοὶ μέχρι τοῦ 200 ἀνατυπῶνται διὰ γ'. ἤδη φορὰν. 5 καὶ 10 ἀνετυπώθη· ἀποστέλλομεν. Ἡ σύστασις σας ὑπῆρξε λίαν χρήσιμος. Συνεδλήθημεν μετὰ τοῦ ἐν Λειψία Η.—Καν Π. Ε. Σῦρον. Ἐλήφθησαν· ἀπεστάλησαν 7 σώματα πλὴν τοῦ ἀρ. 7 καὶ 9. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀποταθῆτε πρὸς τὸν ἰατρὸν σας, διότι εἴμεθα ἀναρμόδιοι εἰς τοῦτο.—Καν Δ. Μ. Σῦρον. Ἐλήφθησαν ἀρ. 8 ὑπὲρ τοῦ εὐεργετικοῦ χροσῦ. Ἐκφράζομεν ὑμῖν εὐχαριστίας καὶ συγχαρητήρια ἐπὶ τοῖς εὐγενέσιν αἰσθήμασιν ὑμῶν.—Καν Α. Κ. Ἀθήνας. Εὐχαριστεῖτε δι' ἐπιστολῆς, ἣν διὰ τοῦ συζύγου ὑμῶν διαδιβάξετε· σπανιότερον προσωπικῶς, συνοδευομένη πάντοτε ὑπὸ τοῦ συζύγου.—Οἰκὸδεστοῖνη. Οὐδέποτε ἀφαιρέτε τὸ τραπεζομάνδουλον ἐνώπιον ξένων.—Καν Μ. Α. Καλάμας. Τὰ φύλλα τῶν συνδρομητῶν στέλλονται ἐντεῦθεν ἀπὸ τοῦ Σαζβάτου. Θὰ κατακρατεῖται εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἐγγελευσ ὁ ρεκτικὸς.—Ἀφαιρέσατε τὸ δέριμα, καὶ κόψατε τὸν ἔγγελον (χέλι) εἰς στρογγύλα τεμάχια. Θέσατε ἐντὸς χύτρας ἀνάλογον βούτυρον καὶ μίαν καλὴν δέσμην ξυνίθρας καθαρῆς, ἣν τιγανίζετε ὀλίγον μετὰ τοῦ βούτύρου μεθ' ὃ καὶ προσθέτετε πετροσέλινον, ρίγανην καὶ πέπερι. Ὅταν ταῦτα ἡμιψηθῶσι ρίπτετε τὸν ἔγγελον, ὅστις ἐψήνεται ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν, χάνων οὕτως τὸ πάχος ἐκεῖνο, ὅπερ πολλοὶ ἀηδιάζουσι.
(Ἐκ τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἀ' Ε' φημ. τῶν Κυριῶν)

ΣΥΝΤΑΓΗ

Ἄλοιφὴ ἐκ σικυῶν (ἄγγουριῶν) πρὸς καθαρί-

σ μ ὄ ν καὶ δι α τ ῆ ρ η σ ι ν τοῦ δ ἔ ρ μ α τ ὸ ς.—Κόψατε εἰς μικρὰ τεμάχια 100 ἀρ. σαρκώδους μέρους τοῦ σικυῶ (ἄγγουρίου) καὶ ἴσην ποσότητα πέπωνος. Θέσατε τὸ ὅλον ἐντὸς φιάλης μεθ' 100 ἀρ. πάχους χοιρινῶ καὶ 25 ἀρ. καλοῦ καὶ καθαροῦ γάλακτος. Κλείσατε τὴν φιάλην καὶ θέσατε αὐτὴν ἐντὸς χύτρας· βράζοντος ὕδατος. (bain marie) ἀφήσατε νὰ βράσῃ οὕτω ἐπὶ 6 ἢ 8 ὥρας· μέχρι συμπυκνώσεως τῶν διαφόρων οὐσιῶν. Διύλισατε αὐτὸ διὰ λεπτοῦ ὑφάσματος. Ἀφήσατε νὰ κατακαθῆσῃ καὶ ἀποσταλάξετε· πλύνετε τὸ ὡς κάμνετε διὰ τὸ βούτυρον, ἀλλὰ ἐπανελημμένως μέχρις οὗ τὸ τελευταῖον ὕδωρ μὴ ἔχῃ χροῦμα. Ἀπομάξατε τὸ ὑπολειθὲν ὕδωρ διὰ καθαροῦ ὑφάσματος, βάλετε αὐτὴν ἐντὸς μικρῶν δοχείων
(Ἐκ τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἀ' Ε' φημ. τῶν Κυριῶν)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ζητοῦνται κοράσια ἵνα ἐργάζωνται εἰς λεπτὰς φωτογραφικὰς ἐργασίας ἐν τοῖς καταστήματι τῶν κυριῶν Ρωμζιδῶν.

Ἡ διεύθυνσις τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ εὐχαριστοῦσα τὰς ἀπανταχοῦ πολυπληθεῖς συνδρομητριάς αὐτῆς, αἵτινες ἀθρόαι καὶ μετὰ προθυμίας ἐσπευσαν καὶ σπεύδουσιν εἰς ὑποστήριξιν, τῆς Ἐφημερίδος ταύτης, ὑπενομιλεῖ αὐτάς ὅτι τὴν 8ην Μαρτίου ἐ.ε. εἰσέρχεται εἰς τὸ β'. ἔτος, καθ' ὃ πέποιθεν δειψότης καὶ μείζωνος θέλει τύχει παρὰ τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλληνίδων ὑποστηρίξεως. Παραναλεῖ δὲ αὐτάς, ὅπως πρὸ τῆς 8ης Μαρτίου δηλώσωσι τῇ διεύθυνσει, ὅτι καὶ διὰ τὸ β'. ἔτος ἔσονται συνδρομητριάι, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Γὰ ἡλεκτρο-γαλβανικὰ Μετάλλια Richardson, ἡ ἀληθὴς αὐτῆ Πανάκεια, ἅτινα καθρίζουσι τὸ αἷμα, τακτοποιοῦσι τὴν κυκλοφορίαν αὐτοῦ, ἀνακουφίζουσι τοὺς τε νευρικοὺς καὶ ρευματικούς πόνους, ἐνδυναμώνουσι· τὰ ἀδύνατα μέλη τοῦ σώματος κλπ. κλπ. κλπ. πωλοῦνται εἰς τὸ ἌΓενικὸν Πρακτορεῖον τοῦ ἐμπορίου καὶ Προμηθειῶν Α. Βασιλικῶν, ὁδὸς Ὁρθαλμοῦ ἰατροῦ ἀριθ. 8 παρὰ τῆ ὁδῷ Σταδίου. Εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον Ρήγα Πορφάντη ὁδὸς Παρθενναγωγείου ἀριθ. 12 καὶ εἰς τὸ ἐν Πάτρας κατάστημα Ν. Γ. Κάβουρα

Διὰ πλείονας πληροφορίας ζητήσατε τὰς ἐγκυκλίους αὐτῶν, αἵτινες παραχωροῦνται δωρεάν.

III

Πρότυπον ὑπαλλήλου Συμβολαιογράφου.

Κατὰ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ὥραν, ὃ ἐν τῇ ὁδῷ ἁγίου Λαζάρου συμβολαιογράφος Γερβουά, ἦν κεκλεισμένος μόνος ἐντὸς τοῦ γραφείου του, ἀφιερωμένος εἰς ἐργασίαν, ἣτις ἀπερρόφα ἄπασαν τὴν προσοχὴν αὐτοῦ.

Δέσμαι χαρτονομισμάτων ἐξηπλοῦντο πρὸ αὐτοῦ συγκρατούμεναι ἀνά δεκάδας διὰ καρφίδων. Οὗτος ἠρήθμει καὶ ἐξήταζεν ἀνά μίαν τὰς δέσμας ταύτας, λαμβάνων πᾶσαν προφύλαξιν περὶ τὴν ταξινόμησιν αὐτῶν.

Ὁ κ. Γερβουά, ἦτο ἐξηκοντούτης τὴν ἡλικίαν· οὐδὲν ἀξιοσημείωτον παρίστα ἡ φυσιογνωμία τοῦ ἀνθρώπου τούτου· ἦτο τύπος συνήθους συμβολαιογράφου γηράσαντος εἰς τὸ σκαμνί του κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον· πρόσωπον πλαδαρὸν, ὑποκίτρινον ὡς ἐκ τῆς ἀδιαλείπτου ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν ἀρχαίων καὶ κατεσκευασμένων χαρτίων· ἰσχνὸς, μετρίου ἀναστήματος, ἀγένης, φαλακρὸς μέχρι τοῦ τραχήλου, φέρων ἐνθεν κακῶθεν τῆς μικρᾶς κεφαλῆς του τρίχας τινὰς φαιοχρόους, με ὀφθαλμοὺς ἐσθεσμένους, με στόμα ψυχρὸν, με χεῖρας μακράς.

Ἦτο ἀνθρώπος σοβαρὸς, μεθοδικὸς, οἷος ἦτο ὁ πατήρ του πρὸ αὐτοῦ καὶ οἷος ἔσται ὁ υἱός του μετ' αὐτόν, διότι τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο σπουδαστήριον ἀπὸ πολλῶν γενεῶν ἠλλάξεν αὐθέντας οὐχὶ ὁμῶς καὶ ὀνόματα.

Τὸ συμβολαιογραφεῖόν του ἦτο ἀξιόλογον. Πέντε ἢ ἕξ ὑπάλληλοι, προσεκτικοί, ψυχροί, τυπικοὶ ἀπετέλουν τὸ προσωπικὸν τούτου.

Τριακόσιαι εἴκοσι ἐπτὰ χιλιάδες φρ. εἰς χαρτονομίσματα, εἶπε τέλος. Μοὶ ἐλλείπουσιν ἑκατὸν εἴκοσι δύο φρ. ἵνα συμπληρώσω τὸ ποσόν. Ἡγέρθη, ἠνέωξε συρ-οθήκην, ἐξήγαγεν αὐτῆς τὸ ἐλλεῖπον τοῦ ποσοῦ πρὸς συμπλήρωσιν, μεθ' ὃ καὶ λαβῶν γραφίδα καὶ χάρτην, ἔγραψε διὰ γραφῆς καθαρᾶς καὶ τρικτικῆς τὰς ἀκολουθοῦσας γραμμὰς :

«Κυρία,

Κατὰ τὴν ρητὴν καὶ ἐπισήμως γνωρισθεῖσαν μοι ἐπιθυμίαν σας ἀνήγγειλα πρὸς τὸν ἐν Βεσανσόνι συνάδελφόν μου συμβολαιογράφον κ. Χ. νὰ μοι ἀποστείλῃ τοὺς ὀριστικούς λογαριασμοὺς τῆς ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων, ἅτινα ἐκέκτησθε ἐν Δούπ.

Χθὲς ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα μετὰ τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἀξίας τῶν πωληθέντων, ἀνερχομένων εἰς 327,122 φρ. καὶ 9 ο)

Κατὰ τὴν ἐπισήμως γνωρισθεῖσαν μοι ἐπὶ τούτῳ ἐπιθυμίαν σας, σπεύδω νὰ σας ἀποστείλω διὰ τοῦ γραμματέως μου τὸ ποσὸν τοῦτο, συνοδευόμενον ὑπὸ σχετικῆς ἀποδείξεως παραλαβῆς, ἣν θέλετε εὐαρεστηθῆ νὰ ὑπογράψητε.

Δέσθητε, κυρία, τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ σεβασμοῦ μου.
ΓΕΡΒΟΥΑ.»

Καὶ ἀφοῦ ἀνέγνωσε δις τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἐν ἧ ἐσώκλειτε καὶ τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν, ὕψωσε τὴν χεῖρα ἐπίεσε τὸ κομβίον ἡλεκτρικοῦ κώδωνος, καὶ πύραυτα ἀνὴρ τεσσαρακοντούτης ἐπαρουσιάσθη πρὸς αὐτόν. Ἦτο ὁ διεύθυντής τοῦ γραφείου. Διττάξατε τὸν κ. Ἀρμάνδον Δουριε νὰ ἔλθῃ πρὸς με.
(ἀκολουθεῖ)